

Poročila o strahoviti suši prihajajo iz Združenih ameriških držav in to predvsem iz onih pokrajin, ki so žitnice za Ameriko in tudi za drugi svet. Žitna polja so radi suše čisto izžgana in bo žetev zelo slaba.

Razne novice.

Krivoverce podpirajo. Narodna doma v Mariboru in v Celju sta dala svoje prostore na razpolago takozvani starokatoliški krivi veri, da v njih opravljajo svoje obrede. Starokatoliška kriva vera je nastala pred 66 leti na Nemškem. Nekaj ošabnih nemških profesorjev je odpovedlo pokorščino rimskemu papežu ter so ustanovili svojo krivoversko skupino, ki so jo lažljivo imenovali starokatoliško, da bi nerazsodne ljudi zvalili na led. In tej nemški krivi veri dajeta streho in s tem podporo slovenska Narodna doma! Ta doma je pomagalo s svojimi prispevki graditi slovensko katoliško ljudstvo, katoliški duhovniki so v svojem rodoljubju podpirali denarna zavoda, ki sta bila in sta nastanjena v teh domovih. In sedaj zahvala — pristna liberalni zahvala — podpora nemški krivoverski skupini!

»Večernik«, »jugoslovensko« JNS glasilu v Mariboru, se zadnji čas na vso moč trudi, da daje vedno jačje dokaze svoje kulturne zaostalosti ter se poteguje za rekord časnikarske neizobraženosti. Kot pokrovitelj starokatoliške krivoverne sekte je 4. julija objavil v oddelku »teološka razmotrivanja« trditve, s katero proglašava velikega hrvatskega in jugoslovanskega škofa Strossmayerja za »starokatoličana«, torej za pripadnika takozvane starokatoliške krivoverske ločine. Ker takšna gorostasna budalost še ni bila zapisana v hrvatskem jeziku in ker »Večernik« najbrž niti z enim plačanim iztisom ne zahaja na Hrvatsko, omenjeni bogoslovno-znanstveni izsledki mariborskega »Večernika« sporočamo bratom Hrvatom. Ko bodo strmeli nad tem cvetom časnikarske izobrazbe, bodo hkrati mogli začutiti prijeten vonj JNS »jugoslovenstva«, ki z

prav zločinsko drznostjo žigosa Strossmayerja, velikega Hrvata in Jugoslavana in katoliškega škofa, kot odpadnika od katoliške cerkve.

»Kmetijski list« ne ve, da je katoliška cerkev božja ustanova, ki ima svojo ustavo od Boga. Duhovniška oblast je od Boga samega, namestitvev duhovnikov se izvrši po škofih, ki so podrejeni rimskemu papežu, kateri je vrhovni poglavar katoliške cerkve in Kristusov namestnik na zemlji. Demokratična pa je ta ustanova, ker imajo dostop do cerkvenih služb od najnižje do najvišje sinovi vseh ljudskih slojev, tudi najnižjih. Po veliki večini izhajajo katoliški duhovniki iz vrst delovnega ljudstva. Zato ni treba »Kmetiskemu listu« skrbeti za demokratizacijo katoliške cerkve. Vnema glasila kmetijskih JNSarjev za demokratizacijo je sumljiva, ako se pomisli, da je ta list podpiral diktatorske režime, dokler so bili v njih zastopani kmetijci.

CESTA PROTI ŠT. ILJU IN NOVE CESTNE ZVEZE V PTUJSKEM SREZU.

Ustvaritev avtomobilske ceste med Mariborom in severno mejo se vedno bolj bliža uresničenju. Prvi del te ceste in sicer od meje do odcepitve banovinske ceste proti Sv. Lenartu pri Pesnici je že bil razpisan. Dne 29. julija pride na vrsto razpis ostalega dela do št. Ilja v dolžini 12 in pol km. Proračun za ta del, ki ne bo težaven, znaša 3.623.000 Din.

Kar se tiče sreza Ptuj, je že deloma dokončanih več novih cestnih zvez, pri katerih dobijo zaposlitev brezposelni.

Predvsem je treba omeniti popravilo ceste Majšperg — Naraplje, za katero je dala banovina ptujskemu cestnemu odboru iz fonda za javna dela 40.000 Din. Dela so v polnem teku. Ista svota je bila nakazana za nadaljevanje ceste Nova cerkev — Podlehnik.

15.000 Din je dala banovina za cesto Sv. Barbara — Dugo in 10.000 Din za dograditev ceste Trbegovci — Hvaletinci.

Napreduje tudi gradnja ceste Svetina — Jeruzalem in bo to ena najlepših cest

v celem okraju. Treba bo najti denarna sredstva za gramoz, ker sicer bodo zemeljska dela vsled neprestanih nalivov razpadla.

Cesta Zavrč — Turški vrh je gotova. Z ozirom na predvideno zvezo s Hrvaško je ta cesta velikega pomena, ker gre tukaj za prometno zvezo Zagreb — Klenovnik.

60 letnico obstoja gasilskega društva bodo slavili 5. t. m. v Dravogradu v okviru večjih slovesnosti. Ob tej priliki bo tudi služba božja na prostem.

Slovesno so bile otvorene 1. julija t. l. telefonske centrale v Podlehniku, pri Sv. Vidu, pri Sv. Andražu in pri Sv. Barbari v Halozah. Otvoritve se je udeležil poštni ravnatelj dr. Vagaja iz Ljubljane, ptujski srezki načelnik, ptujski župan, poslanec Brenčič in še več drugih.

Neznanega utopljenca, ki je moral biti dolgo v vodi, je naplavila Drava pri Vuhredu.

Bridko kaznovana ljudska lahkovernost. Iz Rač nam poročajo o skoraj neverjetni ciganski goljufiji in lahkovernosti priprostega človeka. Pri kmetu Antonu Lamprehtu sta se oglasila dva neznanca cigana. Stavila sta kmetu ponudbo zamenjave ciganskega konja s posestnikovo kobilo proti doplačilu 3000 Din. Kmetu je bila zamenjava po godu in je v njo privolil. Cigani so izrabili naklonjenost posestnika za drzno goljufijo. Pripovedovali so mu, da imajo nekje pri Podovi v gozdu zakopan zaklad. Gre za 200.000 Din, katere so nekje izmaknili. Ker so v denarni stiski, bi bili pripravljeni, da bi mu odstopili zaklad za 10.000 Din. Lampreht je bil tudi za to zamenjavo pripravljen. V celi vasi pa je zbral komaj 4000 Din. S to svoto so bili cigani zadovoljni. Določili so dan, ko bo morala Lamprehtova žena prinesiti denar na določeno mesto. Kmetica se je podala v gozd pri Podovi. Komaj pa so jo zagledali omenjena dva cigana in še ena ciganica, so jo napadli, jej odvzeli 4000 Din in zginili v šumi.

Negušev pes.

Majhen beli psiček, ki je bil najljubša živalca neguša, je spremljal svojega gospodarja v pregnanstvo. Cesar ga pa ni vzel seboj v London, ampak ga je pustil v svojem prvem zatočišču v Jeruzalemu. Psiček je bil te dni povožen od avtomobila, katerega je šofiral Italijan.

Abesinski cesar pred Društvom narodov.

Dne 30. junija je lo moralo priti do izrednega zasedanja Društva narodov. To priliko je porabil tudi pregnani abesinski cesar, ki se je pripeljal iz Londona v Zenevo. Zbrani predstavniki 52 pri Zvezi narodov včlanjenih držav so gledali neguša po strani. Poskušali so vse,

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Mati ne verjamejo ničesar. Silvester, pravijo, je usmiljenja vreden človek, očeta ni imel, pravijo, mater pa nič kaj prida; zaradi tega ni sam vsega kriv in za marsikako grdo razvado ne more. Tudi lepe bukvice pričujejo za njega . . . Dalje . . . potem pa nisem več čula, ker je pricoklal ujec Miha po stopnicah pa sem morala bežati.«

»Moj Bog, če je iz ječe ušel, ne vemo, kaj bo še napravil . . . Pavla se ga tako boji.«

»Zakaj pa? Ali je kdaj že kaj imela z njim?« je sumila Urška.

»Ne, ne, ne. En sam krat ga je videla . . . Jaz se ga tudi bojim. S takim človekom pod isto streho me je strah.«

»Trepica ti, ali misliš, da bo Lisjak starost delal na Ravnah? Jerca ga je vzela na piko in mu bo gotovo podkurila. Če se sam ne spravi, ga bodo orožniki peljali. Kristina, poslušaj me, kaj ti rečem! Dva tedna je lump zdaj pri hiši, pa ga štirinajst dni ne bomo imeli več, verjemi mi!«

Urškine besede so se prej izpolnile, kakor je sama mislila. Še tisti dan so se na Ravnah pri južini opoldne prijeli. Zopet je Lisjak med vso jedjo strmel

7

v Pavlo, jo nabadal in z očmi slačil, da je ta od jeze in sramu zdaj zardela, zdaj spet prebledela. Ravnjak je predrzneža večkrat ostro pogledal in zraven pomenljivo zagodrnjal; kazalo pa je, da nesramnež teh znamenj ne razume. Ko je Pavla vstala, da pojde v kuhinjo po jed, in se je na stolu spotaknila, se je Lisjak na glas zarežal in zinil nekaj prav grdega. Tedaj je vse pri mizi utihnilo, nihče se ni smejal, Urška pa je skočila gobeždaču v nos:

»Grdoba nemarna, v svinjak pojdi in h koritu, kjer svinje lokajo! Tam je zate, ne pa za mizo s poštenimi ljudmi.«

»Neumna tička, s teboj nimam nič!« se je Lisjak repenčil. »Tebi nisem ničesar rekel.«

Dekla mu je hotela odgovoriti, tedaj pa je že zagrnel Ravnjakov glas:

»Urška ima prav. Ti si grd cotelj. Zapomni si, da pri nas ni takih navad. Če si se jih spodaj na Poljanskem nalezal, bi bil moral tam ostati; pri nas v hriboh jih ne trpimo. Tu je najslabšega dedca sram, da bi tako klafanje poslušal, kaj šele, da bi sam kaj takega zinil. Če še kdaj tako besedo čujem, te odnesem h koritu in te vržem v vodo kakor garjevo mače.«

Lisjak je prebledel, ustnice so mu trepetale od srda, komaj se je premagal, da ni skočil, nekaj časa je molčal, potem je zahrpal:

»Pošaliti se bom vendar smel.«

Razočarana ženica je zbežala k možu, mu potožila cigansko goljufijo in rop. In šele po toliki izgubi je kmet naznanil za-devo z »zakladom« oblasti.

Od 17. junija v Dravi. Drava je naplavila pri brodu v št. Lovrencu na Pohorju že močno razpadlo moško truplo. Na podlagi pisem, katere so našli pri utopljenču, so ugotovili, da gre za Franca Vindiš, 23 letnega mizarskega pomočnika iz okolice Ptuja. Zadnjič je delal pri mizarskem mojstru Ignacu Wolfgruber v št. Lovrencu na Pohorju. V Dravo je skočil radi nesrečne ljubezni 17. junija.

Vrnitev iz ruskega ujetništva po tolikih letih. Pri mariborski obmejni policiji so se zglasili 30. junija trije, ki so se vrnili iz ruskega ujetništva. Gre za 53 letnega Mihaela Bukojevič iz Ravnice pri Banji Luki, za 45 letnega Ivana Heizmann iz Sonte v Bački in za 42 letnega Jurja Stajčiča iz Branjoka v Banatu. Trojica je zašla v rusko ujetništvo v letih 1914 in 1915 v Galiciji. Vsi trije so dobili šele sedaj stike z domovino. Vrnili so se kot oženjeni z Rusinjami in imajo vsi trije skupaj 8 otrok.

Srednjeevropski vinarski kongres se bo vršil letos od 3. do 5. septembra na Dunaju. Doslej so prijavile udeležbo: Bolgarija, Italija, Jugoslavija, Avstrija, Švica, Čehoslovaška in Madžarska. Javljениh je 28 raznih referentov in med temi tudi več strokovnjakov iz Jugoslavije.

Najnovejše pomorsko orožje Anglije. Angleški kralj Edvard VIII. si je ogledal najnovejše orožje vojne mornarice v pristanišču Portsmouth. Gre za motorne torpedne čolne, ki dosežejo brzino 80 km na uro. Čolni so dolgi 16 m, izredno široki in njih motorji proizvajajo 1500 konjskih sil. Spredej in zadej imajo po en brzostrelni top in torpedno cev. Kralj se je udeležil kljub deževnemu nalivu poskušnje vožnje in je prisostvoval učinkovitemu izstrelu torpeda. Vlada se je izjavil pohvalno o brzini tega najnovejšega orožja.

Širite „Slov. gospodarja“!

»To ni šala, to je svinjarija,« ga je usekal ujec Miha; »kdor drugih ne zna, priča, da ima slamo v glavi.«

»In gnoj,« je dodala Urška.

Zdaj so se vsi zasmeli, Lisjak pa je škripal z zobmi, iz oči mu je bliskal hudoben ogenj.

Po kosilu je šla Urška na korito prat. Tedaj se je počasi priplazil Lisjak, da bi se dekli za sramoto maščeval s svojim grdim in neslanim jezikom. Urška pa ni izgubila korajžje in je zavriščala na ves glas:

»Glej, da se mi pobereš, spak ti, drugače te oplazim s tole kunjjo po tvoji prešičji glavi!«

Ko je Lisjak na to nekaj poldafal, je dekla zvila mokro kunjjo in ga udarila po obrazu.

»Ti pasja mačka ti!« je zavpil in zaškrtal z zobmi ter hotel deklo uloviti.

Ta pa je zbežala okoli korita — dedec pa za njo. Kar so ga od zadaj prijetele trde roke, da je obstal kakor v kleščah; na uho pa mu je zagrmel Ravnjakov glas:

»Baraba, kaj spet uganjaš?«

»To je nesramnež,« je kriknilo deklo, »nič drugega nima na jeziku kakor grdobije.«

Lisjak se je hotel otestiti, toda orjaški Ravnjak ga je dvignil, mu porinil glavo v korito in jo tako dolgo tiščal v vodo, da so se jele na vrhu delati pene; potem ga je izpustil in potisnil daleč od sebe. — Lisjak se je nekaj časa sukal okoli, kašljal, prskal

Začelo se je zopet pometanje! Stalno-barvni cefir 8 Din, potiskani krep 9 Din, Sternecki, Celje.

Dr. Marinič Franc se je preselil s 1. julijem v Koroščevo ulico 26 in ordinira od 9. do 11. in od 14. do 16. ure. 831

Obžalovanja vretni slučajji.

Kaznjena pobegnila. V Mariboru sta pobegnila od dela pod Kalvarijo dva kaznjenca iz jetnišnice okrožnega sodišča. Prvi begunec je Viktor Lapornik, čevljar-ski pomočnik iz Gajšovcev pri Ptujju. Prestajal je šestmesečno kazen radi tatvine, ki bi mu potekla 28. avgusta. Drugi begunec je Rupert Rotman, delavec iz Maribora. Prisdili so mu radi tatvine 5 me, secev. Kazen bi bil prestal 3. avgusta.

Skočila z balkona in se ubila. V noči na prvega julija je skočila v Mariboru z balkona bara Velike kavarne na Glavnem trgu 20letna plesalka Betka Horvat. Obležala je na cestnem tlaku Dravske ulice s prebito lobanjo, zlomljenimi nogami in s tako hudimi notranjimi poškodbami, da je kmalu po prepeljavi v bolnico umrla. Vzrok samomora je strah pred brezposelnostjo.

Pomotoma so ga imeli za financarja in ga pretepli. Sluga podružnice Prve hrv. štedionice v Mariboru in hišni posestnik na Pobrežju se je vračal ponoči domov na Pobrežje. Ko je prišel do avtomobila, ki je stal pred neko hišo na Aleksandrovi cesti, so planili nanj iz avtomobila štirje neznanci, kateri so ga pobili, da je obležal v krvi na cesti. Napadalcji so takoj nato izginili s skrivnostnim vozilom. Gotovo gre za tihotapce iz Avstrije. Bili so pomotoma uverjeni, da jih hoče motiti financar, ker je imel sluga na glavi službeno bančno čepico.

Delavko zabodel v pleča. Na 19letno Ružo Lah s Pobrežja pri Mariboru je navalil v noči neki moški z nožem in jo je zabodel v pleča. Ranjeno so oddali v mariborsko bolnico.

Izsledena kurja tatica. Orožniki od Sv. Barbare v Slovenskih goricah so zaprli neko 42letno viničarko, ki je pokradla po

sosodnih vaseh 100 kokoši ter piščancev, katere je znosila na mariborski trg na prodaj.

Roparski napad. Dne 30. maja je bil izvršen med Ptujem in Hajdino roparski napad na posestnika in živinskega trgovca Franca Senekovič iz Zg. Hajdine. Imenovani je bil v Ptujju v neki gostilni do 1. ure čez polnoč, nakar se je odpeljal na kolesu proti domu. Dve uri po odhodu so ga našli ljudje nezavestnega ob glavni cesti in kolo je ležalo v obcestnem jarku. Prepeljali so ga v bolnico v Ptuj in ugotovili, da ima razbito lobanjo in zlomljeno desno roko. Ogled na mestu je dokazal, da gre za roparski napad. Tolovaj je zginil z listnico, v kateri je bilo po izpovedi žene 10—20.000 Din. Manjka tudi denarnica z drobižem in rožni venec, katerega je imel napadeni vedno pri sebi. Ropar je pustil Senekoviču uro. Senekovič je v bolnici podlegel poškodbam, ne da bi se bil poprej zavedel.

Pozornost vzbujajoče aretacije v Ptujju. V današnji številki poročamo o žalostni smrti posestnika Fr. Senekoviča iz Hajdine pri Ptujju. Pred dnevi so ga našli na cesti pri Hajdini smrtnonevarno poškodovanega. Žandarji so aretirali eno žensko ter dva moška, kojih imena so še za enkrat radi večjega obsega preiskave — tajnost.

Zrtev fantovskega pretepa. V Sp. Pristavi pri Ptujju je prišlo med popivajočimi fanti do pretepa s krvavim obračunom. 22 letni Franc Tušek, sin uglednega kmeta, je dobil življensko nevaren zaboljaj v prsa. Prepeljali so ga v bolnico v Ptuj.

Prijet požigalec. V Selcah v Slov. goricah je došlo do prepira med 45letnim posestnikom Friderikom Fekonja in njegovo ločeno ženo. Med kreganjem je grozil mož z nožem in je zažgal vpricho žene slamo na strehi hiše. Na pomoč prispeli ljudje so ogenj udušili, Fekonja pa je moral v zapor.

Vlomilci odnesli 300 litrov vina. Neznani lopovi so vlomili na Kremenu v župniji Videm ob ... v klet cerkvenega

in pljuval; ko je prišel k sebi, je divje zatulil, zopet zakašljaj in potem zarjul:

»Prekleti Ravnjak, ti misliš, da si bog! Jaz ti bom pokazal! Ti me ne boš! Tožil te bom.«

»Le kar!« je odvrnil Ravnjak, ki se je ves tresel od jeze, »na sodniji se bova šele zmenila. Ti nisi samo prasec, ti si pravi falot. Kadarkoli slečem jopič in ga obesim, si s tacami v mojih žepih. Ali misliš, da sem slep? Danes zjutraj si imel obe taci v Jerčinem košu; kaj si tam iskal?«

»Prekleti vrag! Saj nisem oženjen tu, da bi moral ostati pri takih klerikavzarjih. Bom že kaj boljšega našel,« je siknil Lisjak.

»Ali misliš, da bi te bil le en dan še pustil pri hiši? Spravi svoje cotovje pa izgubi se! Tiste dinarje, ki sem ti jih še dolžan, ti bom takoj plačal; potem te ne maram več videti. Če boš čez eno uro še tu, bom hlapcem rekel, da te spodijo, in Sultana bom našel nate.«

V durih je stalo več poslov, ki so bili vsemu priče; veseli so bili, da so se rešili nemarnega tovariša. Ta je klel in tekel v hišo po stopnicah v hlapčevsko sobo. Tudi Ravnjak je stopil v hišo, bil je blede ko stena, ustnice so mu drgetale; tako razburjenega ga še posli nikoli niso videli. Vsa v skrbeh je stala Pavla za durmi, in ko je prišel do nje, mu je zašepetala po hrvaško:

da bi mu onemogočili nastop v sejni dvorani, a jim ni uspelo. Naenkrat se je neguš pojavil kot govornik in zbrani so ga morali poslušati. Govor abesinsk. cesarja je bil precej dolg, stvar in je vseboval resnične pritožbe neguša in abesinskega naroda.

Cesar je naglasil, da se je Italija vestno in dosledno pripravljala na vojno, toda tudi vse te priprave bi ji ne bile pomagale nič, ako bi nekatere evropske velesile ne čutile potrebno, da kupijo prijateljstvo Italije s tajnimi pogodbami.

Neguš je razložil v ženevi, kako je imel trdno zaupanje v Zvezo narodov, v njene obljube in njeno zvestobo. Mesto tega je moral do-

ljučarja Blaža Habinca in so mu odnesli 300 l vina.

V spanju okraden. Iz sejma v Zagorju ob Savi se je vračal sejmar in je zaspal pod špančevo lipo. Ko se je prebudil, ni imel več listnice, v kateri je bilo 800 Din, in ne ključka.

Roparski umor z ogromnim plenom. V Belgradu v Arangjelovački ulici v spalni sobi so našli razkomanenega bogatega trgovca in bivšega poslanca Joco Uroševića. Vlomilci so ga razsekali s sekuro. Policija je ugotovila, da so se polastili tolovaji blagajniških ključev umorjenega. Iz blagajna so odnesli 1.600.000 Din gotovine in raznih vrednostnih papirjev, da znaša skupni plen 5 milijonov dinarjev.

Izpred sodišča.

Obsojen radi ropa in upora stražnikom na 1 leto in 3 mesece robije. 30letni Karl Pernek iz Limbuša pri Mariboru je 9. maja iztrgal Matiji Robiču iz Bresternice pri Kamnici 100 Din. Ob priliki aretacije se je zoperstavil stražnikom. Pernek je bil v Mariboru 1. VII. obsojen na 1 leto in 3 mesece robije.

Slovenska Krajina.

Sobota. Na svetek Sv. Petra in Pavla je Bog poklical k sebi kanonika, dekana, konzistorijalnega svetnika in mestnega župnika v Soboti g. Slepec Ivana. Zvečer se je še sprehajal dobre volje kot vedno, ob 9. uri je šel spat, pa ga je zadela kap in zjutraj v torek so ga našli mrtvega. Črne zastave so zaplapolale na cerkvah in župniščih soboške dekanije, zvonovi v teh cerkvah so oznanjali svetu, da g. kanonik ni več med živimi. Še isti dan je vedela vsaka vasica v Prekmurju, da se je en močan steber zrušil. Žalujejo za njim vsi, njegovi farniki, iskreni prijatelji zlasti v Soboti, duhovniki njegove dekanije, katerim je bil zvest, dober prijatelj, oče in mlajšim vzgojitelj in vsem zagovornik. Malo ljudi je bilo v Prekmurju, ki rajnega ne bi poznali. Ne bomo imeli več duhovnika, ki bi imel pri vseh duhovnikih tak ugled, ki bi bil v duhovniški družbi tako zaželen kakor pokojni g. dekan. Bil je šaljive narave. Pred tremi meseci

mu je umrla mati in zdaj se je priselil k njej. Najbolj ga bodo pogrešali duhovniki, katerim je znal svetovati v vseh težavah. Pokojni g. kanonik je moral prestati tudi veliko krivic. Preganjali in kaznovali so ga, pa ni klonil in je povedal vsakemu, kar si je zaslužil v obraz, zahrbtnosti ni poznal. Star je bil 64 let, 24. junija je obhajal med svojimi sobrati svoj zadnji god. Rojen je bil v Soboti, kjer je bilo njegovo kaplansko mesto 10 let in 30 let je bil v Soboti župnik. Torej 40 let je delal med soboškimi verniki. Pozidal je krasno cerkev in nadarbinsko poslopje. Druge načrte mu je kruta smrt prekrizala. Pokopali smo ga 2. julija. Imel je nad vse krasen pogreb, ki ga je vodil stolni kanonik dr. Mirt. Duhovnikov in bogoslovcev je bilo 60, med temi dekani in monsig. Lovrec. Ljudi ogromno iz vseh far v Prekmurju, dve godbi in nešteto krasnih vencev. Na prižnici se je od pokojnega poslovil g. dr. Mirt. Truplo so iz cerkve na pokopališče nesli duhovniki in bogoslovci, katere je on krstil in vzgojil. Ko so nesli truplo iz cerkve, so ljudje glasno jokali, kakor tudi ob odprtem grobu, solz se niso sramovali tudi duhovniki in visoka svetna inteligenca. Pevski zbor mu je zapel več žalostink. Ob grobu je govoril poslovilne besede mestni župan g. Hartner. Pogreba so se še udeležili: narodni poslanec g. dr. Klar, sreska načelnika v Soboti in Lendavi z uradništvom, uradništvo ostalih uradov, vsi trije banski svetniki. Blagi g. kanonik, počivajte v miru, molili bomo za Vašo dušo in nikdar vas ne bomo pozabili. Ostalim naše iskreno sožalje.

Sobota. Za dekanijanskega upravitelja je imenovan g. rantz Jožef, župnik na Tišini, za župnijskega pa g. Vojkovič, kaplan.

Novo sv. maše bodo v nedeljo 12. julija in sicer na Tišini bo pel prvo sv. mašo g. Gabor Alojzij, v Turnišču pa g. Jerič Mihael.

Lendava. V nedeljo bodo dobili (5. julija) pri nas belo zastavo volilci iz Žižkov, ker so volili vedno v strnjjenih vrstah, zlasti pa 5. maja lani vsi razen enega glasovali za Jeftičev režim. Ba je bi tudi židi radi imeli tako zastavo, ker so tudi oni tako glasovali. Mi jim privoščimo.

Turnišče. Iz naše fare je romalo 30 romarjev v Maribor na Slomšekove praznike. Največ je bilo biciklistov, med katerimi je bil tudi naš g. kaplan šoštarec Alojz, ki se je potrudil in se podal na dolgo pot, da bi s svojimi verniki poča-

NE VESTE, ALI BO JUTRI MOGOČE!

Ce bi bilo človeško življenje tako urejeno, da bi moral vsak človek dočakati starost, se glede bodočnosti ne bi bilo treba vznemirjati. Ker pa smrt ne gleda na leta, smo vedno v negotovosti. Meseca junija so prinašali časopisi poročila, kako je strela ubijala ljudi. Dne 1. julija so prinesli poročilo, kako je elektrika ubila dva moža — eden izmed obeh je bil oče štirih otrok. Smrt je prišla nepričakovano, ko sta najmanj mislila nanjo.

Kako je s katerim izmed nas? V tem trenutku smo zdravi, v najkrajšem času pa se lahko primeri kaj nenadnega.

Smrti ne more nihče ubežati. Pač pa se glede bodočnosti vsak lahko reši gotovih skrbi. Med drugim vsak lahko zasigura svojcem za slučaj svoje smrti nekaj denarja, s katerim bodo krili pogrebne stroške in si za nekaj časa pomagali. To doseže s tem, da se zavaruje pri »Karitas« za slučaj smrti. Karitas je ravno zato ustanovljena, da bi ljudem pomagala v slučaju smrti, ko je pomoč najbolj potrebna.

Z zavarovanjem naj nihče ne odlašaj. Nekateri so mnenja, da je dovolj, če se na stara leta zavarujejo. To mnenje je usodno in sicer: 1. radi tega, ker nihče ne ve, ali bo dočakal starost; 2. ker je zavarovana vsota odvisna tudi od tega, koliko je kdo star, ko se zavaruje.

Ne recite: »za zavarovanje še imam čas«, ker ne morete jamčiti niti za eno minuto življenja. Bog ve, če bo jutri mogoče storiti, kar danes zamudite!

Nemudoma se obrnite na krajevnega zastopnika ali na vodstvo Karitas v Mariboru (Orožnova ul. 8) in se zavarujte! Zavarujte tudi svoje domače!

833

stil našega svetnika. Po zaključitvi praznikov so se vsi vrnili zdravi in zadovoljni in s prijetnimi spomini na Maribor.

Turnišče. Nemila smrt nam je pobrala mlado ženo Cizmagojo Juljo roj. Pucko, ki je zapustila troje mladoletnih otrok in žalujočega moža. Pokojna je bila stara 45 let; v zakonu je živela 27 let. Bila je krščanska žena, dobra mati vzglednih krščanskih žena! Naj počiva v miru. Žalujočim pa naše iskreno sožalje!

Turnišče. Prosvetno društvo je napravilo pred kratkim izlet v Apače k g. Hendinu. G. Hendin jim je pokazal mnogo lepih reči. Kogar je kaj zanimalo, bo imel od tega korist. Vsak dober pouk služi za napredek v gospodarstvu.

Ali si že obnovil naročnino?

živeti, da njegova domovina ni mogla dobiti zadostnega orožja za svojo obrambo; med tem ko je imela Italija vsega dovolj.

Neguševa izjava glede posojila in edine abesinske železnice se glasi: »Vse moje prošnje, da bi dobil od 52 držav, ki so mi obljubile pomoč, kakšno večjo denarno pomoč, so ostale brez uspeha. Mojih pozivov nikdo ni poslušal, čeravno so členi pakta Zveze narodov, na katerega ste vsi prisegli, v tem pogledu jasni in prozorni. Nam ste uporabo gdiine železnice prepovedali, napadalcu ste jo sedaj popolnoma izročili, da jo uporablja po mili volji.«

Zadnji negušev poziv Zvezi narodov je tale:

»Varujte se ga, vas prosim za božjo voljo! Strašno se je rotil. Ta človek bi mogel vse storiti.«

»Nikar se ne boj, Pavla,« jo je miril in tako pogledal, da ji je udarila kri v glavo. Počasi je odšla v sobo in se jokala.

Gospodar je šel gor po denar. Šele čez kakih deset minut se je vrnil in stopil v kuhinjo, izročil denar materi in ji dejal, naj izplača kosca, ker falota noče več videti. Ko je odhajal iz kuhinje, ga je med vrati srečala Pavla. Znova je zardela in mu hotela nekaj reči. Še preden je mogla z besedo iz ust, se je iz temnega kota pod stopnicami zagnalo nekaj sivega: to je bil Lisjak, ki se je z nožem v roki zapodil proti Ravnjaku. Nekaj časa je bil Ravnjak kakor ukopan, potem se je umaknil in ozrl, s čim bi se mogel braniti. Toda vse bi bilo prepozno in nož bi mu bil že davno prejel v prsih, preden bi se bil mogel zbesnelega človeka ubraniti, če bi se ne bilo zgodilo nekaj nepričakovanega. Ko je Pavla videla, kaka nevarnost grozi gospodarju, se je vrgla ko blisk med njega in Lisjaka in s svojim telesom prestregla sunek. Iz ust se ji je izvil le tožni vzdih: »Jezus, Marija!«, potem se je zgrudila. V tem pa je že Ravnjak tresnil s polenom po morilecu in mu razbrazil desno ramo. Kriknil je, izpustil nož in se zakotalil po tleh... Nastal je grozen vrišč. Materi v kuhinji je krč stisnil srce, da je obsedela za mizo,

zaječala in lovila sapo, kuhinjska dekla je odprla okno ter zakričala skozenj:

»Pomagajte! Pomagajte! Vse nas bo pobil.«

Z vseh strani so prihiteli hlapci in dekcle in vsi iz sebe spraševali:

»Kaj se je zgodilo? Kaj je? Kaj je, za božjo voljo?«

»Silvester, ta falot, je Pavlo zaklal, mene je hotel,« je vpil Ravnjak v ta hrup.

Pokleknil je poleg oklanega dekleta, ki je brez zavesti ležalo na tleh v mlaki krvi, rahlo ji je privzdignil glavo in jo s toplim glasom klical: »Pavla! — Pavla! — Pavla!«

Dekle je močnejše zahropelo, ni se pa zavedlo. Posli so stali okoli in niso vedeli, kaj bi, Kristina se je jokala in drla: »O ljuba Gospa! O Ježeš križani! Uboga Pavla! Uboga Pavla!« Tri dekcle so jo poskušale dvigniti, toda Ravnjak jim je branil, ker se je bal, da bi ji moglo škodovati. Dejal je hlapcem:

»Lipe, pojdi hitro po gospoda!... Ti, Florijan, leti dol po doktorja! Naj hitro, hitro pride!«

»Doktor je pri Mlinarici,« je hripala Urška, »še ni pol ure, ko sem ga videla, da je šel tja.«

»Potem leti tja in naj hitro hitro pride,« je silil gospodar.

»Kje pa je Silvester, morilec?« je vprašal ujec Miha.

Fantovski tabor na Uršji gori. Kakor do sedaj že dve leti zaporedoma, se vrši tudi letos na znameniti Uršji gori fantovski tabor, namenjen za dekanije Mežiška dolina, Dravograd, Stari trg in Saleška dolina. Tabor je določen za nedeljo dne 19. julija, v slučaju slabega vremena pa za 26. julija. Za danes navajamo samo glavni spored tabora, ki je: V soboto 18. julija popoldne prihod fantov na goro. Ob 8. uri zvečer večernice. Po večernicah kresovanje, pri katerem se bodo prepevale slovenske narodne pesmi, spuščale rakete in streljalo. Zvečer in naslednjo jutro se bo po potrebi spovedovalo. Za nedeljo zjutraj sta predvideni dve sv. maši in sicer ena ob 6. uri, druga ob 8. uri s pridigo in skupnim sv. obhajilom. Pri sv. maši se bodo prepevale evharistične pesmi. Po maši je na prostem pred cerkveno hišo prosvetno zborovanje vseh mož in fantov, na katerem govore priznani mladinski in prosvetni govorniki. Imena govornikov, kakor tudi natančnejši spored bomo objavili pozneje a pravočasno v našem časopisju. Vabimo vse poštene moše in fante iz vseh štirih zgoraj navedenih in drugih bližnjih dekanij, da se udeležijo tega fantovskega tabora na Uršji gori. Naj bo ta tabor mogočna manifestacija naših mož in fantov za naša poštena slovenska in katoliška načela. Tudi vse preč. gg. duhovnike prosimo, da priporočajo vsem možem in fantom svojih župnij, da se le-ti v čim večjem številu udeležijo tabora na Uršji gori. Vabi vse: Akcijski odbor za fantovske tabore na Uršji gori.

Krščanska ženska zveza priredi dne 11. in 12. julija veliko romanje v Sloveški Lurd — Rajhenburg. Tega romanja se udeležijo tudi naš nadpastir dr. Ivan Tomažič. Kdor bi se romanja rad udeležil in se še ni prijavil, naj to stori vsaj do srede dopoldne, da moremo pravočasno preskrbeti vse potrebno. Vožnja je polovična. Stane samo 50 Din z vsemi potrebnimi izkaznicami. Marijini častilci! Porabite to lepo priliko in pohitite z nami v naše slovensko lursko svetišče Rajhenburg! Odhod iz Maribora dne 11. julija ob 9. uri 45 minut. Sv. maša pred odhodom bo ob pol osmih zjutraj v stolnici. V

petek dne 10. julija se dobijo vozne karte v pisarni Aleksandrova cesta 6 I od 2. do 5. ure popoldne. — Odbor.

Vojnik. «Naše Prosvetno društvo obhaja 25-letnico svojega obstoja in delovanja. V to svrhu priredimo v nedeljo, 19. julija, popoldne po večernicah prosvetno-spominsko proslavo. Govori predsednik Prosvetne zveze dr. Josip Hohnjec. Prijatelji krščanske prosvete iz domače in sosednih župnij vljudno vabljene!»

Laško. Prosvetno življenje se je pri nas zadnji čas zelo povzdignilo. Še nam je v spominu izredno lepa in nadvse dobro uspeša proslava Antona Martina Slomška v mesecu januarju. S tem pa se naše prireditve niso bile izčrpane. Sledilo je tej proslavi še več ljudskih iger in le-

po uspeli izlet kmetskih fantov v Maribor. — Ravno v teh dneh pa je zopet vsa fara na delu. Pripravljamo se na veliko igro Gregorinov pasijon »Čas obiskanja«. Dan za dnem se vršijo vaje, saj nastopi pri tej veliki igri na prostem pred farno cerkvijo okoli 200 oseb. Za to prireditev so že sedaj postavili ogromen oder, za katerega so porabili nad 200 kubičnih metrov lesa. Les so darovali naši zavedni župljani, vse ostalo težko delo pa so izvršili naši vrli okoliški kmečki fantje. To veliko prireditev, kakršne Laško sploh še ni videlo, vodi priznani strokovnjak dramatik g. Vavpotič. Vse ostalo podrobno delo pa leži večinoma na ramah našega agilnega prijatelja mladine g. kaplana Al. Bratuše. Občinstvo že težko pričakuje vpriizoritve te lepe igre, ki se bo vršila sredi meseca julija.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Jernej pri Ločah. V presledku treh tednov sta tukaj umrla prevzitarja Arbeiter Fr. in njegova žena Marija. Njega je vzela vodenika, njo pa posledice lanske kapi. On je bil vesplošno spoštovan, krščanski mož, dolgoletni cerkveni ključar in prej občinski odbornik in načelnik krajevnega šolskega sveta. Rad je bral dobre liste, dokler je mogel, tudi ob delavnih hodil v cerkev, rad v cerkvi pomagal, z vso potrpežljivostjo prenašal svojo težko bolezen in sam bolan še ženi stregel. Otroke sta krščansko vzgojila in vse lepo preskrbela, da ima vsak svoj lastni dom. Naj jima bo Bog plačnik za vse, kar sta trpela in dobrega storila v čast božjo ter v blagor družine in ubogih. Sedaj jima je po dolgi, mukepolni bolezni sledila v boljšo večnost hči Frančiška, po domače Kocijanka na Prihovi. Bila je res to žena-mučenica in je vsak, ki je slišal o njeni smrti, rekel: No, zdaj je enkrat rešena! Zapušča štiri otroke, izmed katerih je najmlajši šele eno leto star. Naj v miru počiva!

Ljutomer. Iz južne Srbije je prispela žalostna vest, da je mladega slovenskega majorja Frančka Zacherla ubila strela. Bil je v skupini

drugih vojakov graničarjev. Toda nemila usoda je zadela ravno njega, dočim je nekega drugega oficirja samo omamila, ki pa je že prišel k življenju. Pred dobrimi 14 dnevi je bil doma še na dopustu, izredno vesel, kakor je bil vedno, kadar je prišel med svoje prijatelje. Ob slovesu v njegovo službo si pač nihče ni mislil takrat, da bo v kratkem času prišlo poročilo o njegovi nenadni smrti. Grozno nas je ta vest zadela, saj je bil pri vseh priljubljen. Na željo domačih je bil prepeljan v Ljutomer. Dne 30. junija ob osmih zvečer ga je na glavnem kolodvoru pričakovala velika množica, ki ga je spremljala k njegovim domačim. Drugi dan popoldan je bil pogreb. Pogreba se je udeležila duhovska oblast z 18 duhovniki, svetna oblast z g. srezkim načelnikom ter četa vojakov iz Murske Sobote. Na domu so mu domači pevci pod taktirko organista g. Potočnika zapeli žalostinko »O težka pot«. Nato se je razvil dolg spreved na pokopališče. Ob grobu je opravil pogrebne molitve č. g. Weixl, dekan iz Sv. Križa pri Ljutomeru, ki je tudi spregovoril par besed o življenju pokojnega. Od njega se je poslovil tudi še njegov spremljevalec tovariš poročnik iz Stru-

Nikjer ga ni bilo. Na tleh je ležal še okrvavljen nož, zločinec pa je v tem hrupu zginil, da ga nihče ni videl. Miha je šel z dvema moškima po vsej hiši in vseh poslopjih, v hlev in na gumno, toda o beguncu ni bilo nobenega sledu.

Medtem je Pavla iznenada odprla oči, dvignila glavo in se z levico prijela za svojo desno stran ter žalostno zastokala: »Oh — oh, boli!« Potem se je s široko razklenjenimi očmi ozrla okoli, in ko je zagledala Ravnjaka, je vprašala s slabim glasom:

»Ali vas ni?«

»Ne, mene ni! Ampak tebe, tebe!« je odvrnil.

Tedaj ji je dahnilo zadovoljno veselje na obraz in zašepetala je: »Hvala bodi Bogu!«

Takoj pa se je zopet jela ogledovati.

»Kje je oni?« je v strahu vprašala.

»Odšel je, nič se ne boj več!« jo je tolažil gospodar.

Zdaj je hotela vstati, pa je zastokala in se zvrnila nazaj.

»Hudo boli,« je tožila. »Zabodel me je.«

»Le mirno leži, Pavla,« jo je opominjal Ravnjak.

»Poslali smo po doktorja; kmalu pride.«

Komaj je to izrekel, že je zunaj pred durmi oživel. Prihitela je Urška, za njo zdravnik, s tem pa Jerca, ki je bila mimogrede pri Mlinarju in je tu izvedela za nesrečo.

Ravnjak je stopil zdravniku nasproti in mu je na kratko povedal, kaj in kako se je zgodilo.

Na Jerčinem obrazu je divjala prava burja.

»Še danes zjutraj sem rekla Nani, da bo nesreča,« je godrnjala. »Dedcem ne smeš nikoli zaupati; ali so mevže ali pa razbojniki.«

Potem se je sklonila k ranjenemu dekletu in rekla tako mehko, kakor ni bila njena navada:

»Ubogi otrok, kaj so ti storili! Ali te hudo boli?«

»Boli že,« je šepetala Pavla, »toda nobeden ni kriv kakor tisti Silvester. Vsi so mi dobri. Botra, zahvaliti se jim morate, kajne da?«

Zdaj je stopil zdravnik k dekletu, odrinil Jerco, preiskal rano in kratko dejal:

»V desnem ramenu in na desni strani prs je oklana. Spraviti jo moramo v sobo, da jo lahko natančno pregledam.«

Jerca je koj prijela, zagrabila je z obema rokama in nesla dekle kakor otroka v materino kamro ter jo položila na zofo. Zdravnik je naročil, naj mu prinesejo kaj prta, več skled tople vode in škarje; vsi drugi razen Jerce in Urške, ki sta mu pomagali, so morali ostati zunaj.

Mati, ki ji je pri srcu že odleglo, pa se je vedno še krčevito jokala, je zaklicala sina k sebi v kuhinjo. Ta je prišel, z obema objel njeno mrzlo roko in dejal ljubeče:

(Dalje sledi.)

»Prišel sem semkaj, da vam izrečem zadnji poziv, da posredujete v prilog mojega naroda, ki se je moral krivici kloniti zato, ker ga pravica ni podpirala. Če boste to storili, bo zgodovina beležila vaše dejanje, če tega ne boste storili, ne boste mogli ulti njenemu prekletstvu.«

Kaj je z Marija-Terezija tolarjem v Abesiniji?

Italijani so prepovedali pod visokimi kaznimi nakup in prodajo tolarjev po drugi vrednosti, kakor je določena. V trgovanju pa ima pred tolarjem prednost italijanska lira. Strogo pa je prepovedan vsak izvoz denarja iz Abesinije.